

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΓΙΑΡΑ ΤΩ, ΑΡΕΙΩ, ΠΑΓΩ,
ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΥΣ

Βαθμός Ασφαλείας :

Βαθμός Προτεραιότητας :

Αριθ. Πρωτ. 6

Εν Αθήναις τῆ

21^η

Απριλίου 1978

Πρὸς

Τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης

Ἐ ν τ α ὺ θ α

Ἀπαντῶντες εἰς τὸ τεθὲν ἡμῖν διὰ τοῦ
ὑπ' ἀριθ. 31880/1978 ὑμετέρου ἐγγράφου ἐρώ-
τημα περὶ τοῦ ἂν ὁ διὰ τῆς διαπάξεως τοῦ ἄρ-
θρου 21 τοῦ ν. 723/77 θεσπισθεὶς περιορισμὸς
εἰς τὴν ἄσκησιν τοῦ δικηγορικοῦ λειτουργήμα-
τος ὑπὸ τῶν βοηθῶν καὶ ἐπιμελητῶν παρὰ τῆ
Νομικῆ Σχολῆ τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης ἐν τῇ
περιφερείᾳ τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου Ροδόπης
ἐκτείνεται καὶ εἰς τὴν παράστασιν αὐτῶν ἐνώ-
πιον Συμβολαιογράφων κατὰ τὴν σύνταξιν συμβο-
λαιογραφικῶν πράξεων, ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ
γνωρίσωμεν πρὸς ὑμᾶς τὴν ὑμετέραν γνώμην
ἔχουσαν ὡς κάτωθι:

Κατὰ τὴν παράγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 62 τοῦ
Κώδικος Δικηγόρων, ἀποβάλλει αὐτοδικαίως τὴν
ιδιότητα τοῦ Δικηγόρου ὁ διατελῶν εἰς πᾶσαν
ἔμμισθον ὑπηρεσιακὴν σχέσιν (πολιτικὴν ἢ στρα-
τιωτικὴν ἢ Νομ. Προσ. Δημ. Δικαίου καὶ διαγράφε-
ται τοῦ εἰς δ. εἶναι ἐγγεγραμμένου μητρώου).

Τοῦ γενικοῦ αὐτοῦ κανόνος ἐξαιροῦνται κατὰ τὸ ζ' ἐδάφιον τῆς παραγρ.2 τοῦ ἄρθρου τούτου, ὡς ἐτροπ. δι' ἄρθρου 9 τοῦ ν.266/1976, (πλὴν ἄλλων) καὶ οἱ παρέχοντες ἐπ' ἀμοιβῆς τὰς ὑπηρεσίας αὐτῶν ὡς βοηθοὶ εἰς σπουδαστήριον ἢ ἔδραν τῶν Νομικῶν Σχολῶν τῶν ἡμεδαπῶν Πανεπιστημίων, εἰς εἰς ἔδραν ἢ σπουδαστήριον νομικῶν ἢ οἰκονομικῶν μαθημάτων Ἀνωτάτων Ἐκπαιδευτικῶν Ἰδρυμάτων.

Διὰ τοῦ ἄρθρου 21 ὅμως τοῦ ν.723/1977 προσετέθη ἐν τέλει τῆς παραγρ.3 τοῦ ὡς ἄνω ἄρθρου τρίτον ἐδάφιον κατὰ τὸ ὁποῖον "οἱ ἔμισθοι βοηθοὶ καὶ ἐπιμεληταὶ εἰς σπουδαστήριον ἢ ἔδραν τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Θράκης, δέν δύνανται νὰ παρίστανται καὶ ἐνεργοῦν διαδικαστικὰς πράξεις ἐνώπιον τῶν Δικαστηρίων τῆς περιφέρειας τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου Ροδόπης, πλὴν μόνον ἐνώπιον τοῦ Ἐφετείου Θράκης, ἐφ' ὅσον ἔχουν τὰ πρὸς τοῦτο ἀπαιτούμενα προσόντα". Ἐκ τῆς διατάξεως ταύτης, ἥτις ἐπιτάσσει καθολικῆν κατ' ἀρχὴν ἀπαγόρευσιν παραστάσεως τῶν ἀνωτέρω βοηθῶν καὶ ἐπιμελητῶν ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων τῆς περιφέρειας τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου Ροδόπης, σαφῶς συνάγεται ὅτι τίθεται ὡς κανὼν ἡ ἀπαγόρευσις ἀσκήσεως ὑπὸ τούτων (ἐν τῇ περιφερείᾳ ταύτῃ) τοῦ δικηγορικοῦ ἐν γένει λειτουργήματος, ὡς τοῦτο προσδιορίζεται ὑπὸ τῶν ἄρθρων 39 παρ.1, 40 παρ.1, 41 παρ.1 καὶ 42 τοῦ Κ.Δικηγόρων, ὡς ἐξαίρεσις δέ ἢ ἐν μέρει ἀσκήσις τούτου διὰ τῆς ἐνώπιον τοῦ Ἐφετείου Θράκης παραστάσεως αὐτῶν καὶ ἐνεργείας τῶν ἀναγκαίων διαδικαστικῶν πράξεων. Ἀντιθέτως ἐν τούτῳ ἀποφίς, στηρίζομένη αὐστηρῶς εἰς τὴν φραστικὴν διατύπωσιν τῆς ἐν λόγῳ διατάξεως, θὰ ἀντέβαινε εἰς τὴν λογικὴν ἐρμηνείαν ταύτης, διότι θὰ ἦγεν εἰς τὴν λογικῶς ἀνεπίτρεπτον ἐκδοχὴν ὅτι ὁ νομοθέτης, ἠθέλησε μὲν νὰ ἀπαγορεύσῃ τὴν ἀσκήσιν τῶν κυρίων δικηγορικῶν ἔργων (παραστάσιν ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων) οὐχὶ ὅμως καὶ τῶν δευτερευούσης σημασίας τοιούτων (παραστάσιν ἐνώπιον ἀρχῶν).

Ἡ οὕτως ὄθεν ἐπιτασσομένη ἀπαγόρευσις οὐδὲν ἄλλο σημαίνει εἰμὴ μερικὴν ἀναστολὴν ἀσκήσεως ὑπὸ τῶν ἀνωτέρω προσώπων τοῦ δικηγορικοῦ λειτουργήματος ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου

Ροδόπης, δι' ὅσον χρόνον, ὡς μέλη αὐτοῦ, θά ἀσκοῦν τὰ καθήκοντά των παρά τῆ Νομικῆ Σχολῆ τοῦ Πανεπιστημίου Θράκης. Ἡ θέλησε δηλονότι ὁ νομοθέτης νά ἰσχύσῃ καί, δι' αὐτούς πρὸ νομικόν καθεστῶς ὅπερ ἰσχύει καί διὰ τοὺς ἔχοντας τήν, δικηγορικὴν ἰδιότητα τακτικούς, ἐκτάκτους καί ἐπικουρικούς Καθηγητάς τῶν Πανεπιστημίων καί τῶν Ἀνωτάτων Σχολῶν (καί τῆς Νομικῆς Σχολῆς ἄρα τοῦ Πανεπιστημίου Θράκης), οἵτινες ἐνῶ δέν ἀπρβάλλουν ταύτην κατὰ τήν παράγραφον 2 τοῦ ἄρθρου 62, τελοῦν ἐν τούτοις ἐν μερικῇ ἀναστολῇ τοῦ δικηγορικοῦ λειτουργήματος, κατὰ τήν ρητὴν διάταξιν τῆς παραγρ. 3 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου, δυνάμενοι μόνον νά ἐκδίδουν γνωμοδοτήσεις καί νά παρίστανται, οἱ μὲν ἀνήκοντες εἰς τοὺς Δικηγορικούς Συλλόγους Ἀθηνῶν καί Πειραιῶς ἐνώπιον τοῦ Ἀρείου Πάγου, τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, τοῦ Ἀναθεωρητικοῦ Δικαστηρίου καί τοῦ Ἐφετείου Ἀθηνῶν, οἱ δέ λοιποὶ (ἐν οἷς καί οἱ τοῦ Πανεπιστημίου Θράκης) ἐνώπιον τοῦ Ἐφετείου εἰς τήν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου περιλαμβάνεται ὁ Σύλλογος οὔτινος τυγχάνουν μέλη, ἐφ' ὅσον ἔχουν καί τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 35 τοῦ Κ.Δ. προσόντα.

Εἰς τήν τοιαύτην δέ ρύθμισιν τοῦ θέματος τούτου προέβη ὁ νομοθέτης, εἰδικῶς διὰ τοὺς βοηθοὺς καί ἐπιμελητάς παρά τῆ Νομικῆ Σχολῆ τοῦ Πανεπιστημίου Θράκης, ἐδρευούση ἐν Κομοτινῇ, προδήλως διὰ νά προστατεύσῃ ἐπαγγελματιῶς τοὺς ἀποκλειστικῶς ἀσκούντας τὸ δικηγορικόν λειτουργήμα Δικηγόρους, μέλη τοῦ Συλλόγου Ροδόπης, διότι διὰ τῆς ἀθρόας ἐγγραφῆς ἐν αὐτῷ καί ἄλλων μελῶν ἐξ ἐμμίσθων παρά τῆ Νομικῆ Σχολῆ, θά ἐπλήττοντο καιρῶς τὰ συμφέροντα αὐτῶν, ἐκ τοῦ λειτουργήματός των καί μόνον κατὰ κανόνα ἀποζώντων.

Εἶναι ὅθεν προφανές ὅτι, ἐφ' ὅσον διὰ τῆς εἰδικῆς ταύτης διατάξεως ἐπέρχεται καί διὰ τοὺς ἀνωτέρω ἐμμίσθους μερικῇ ἀναστολῇ τοῦ δικηγορικοῦ λειτουργήματος, τῆς ὑπ' αὐτῶν ἀσκήσεως τούτου περιοριζομένης μόνον εἰς τήν παράστασιν καί ἐνέργειαν διαδικαστικῶν πράξεων ἐνώπιον τοῦ Ἐφετείου Θράκης, εἶναι νόμῳ ἀνεπίτρεπτος οἰαδήποτε ἐπαγγελματικὴ αὐτῶν δραστηριότης πέραν τῆς ὑπὸ τοῦ νόμου οὕτως σαφῶς καθοριζομένης, ἐπομένως καί ἡ παράστασις ἐνώπιον Συμ-

βολαίογραφων κατά τήν σύνταξιν συμβολαιογραφικῶν πράξεων, εἰς ἅς περιπτώσεις εἶναι ὑποχρεωτική κατὰ τό ἀρθρον 42 τοῦ Κ.Δ., ἡ ἐνώπιον τούτων παραστάσις δικηγόρων, ἥτις σημειωτέον ὑπόκειται εἰς τόν περιορισμόν τῆς τοπικῆς ἀρμοδιότητος, μή δυνάμενων νά παραστοῦν τῶν δικηγόρων τῶν μή ἐγγεγραμμένων ἐν τῷ Συλλόγῳ εἰς τήν περίφθειαν τοῦ ὁποίου ἐδρεύουν οἱ Συμβολαιογράφοι (βλ. ἐπ' αὐτοῦ γνωμοδότησιν Εἰσαγγελέως τοῦ Ἀρείου Πάγου ὑπ' ἀριθ. 30/1959 Π.Χρ.Θ. σελ. 489). -

Μετά τιμῆς

Ὁ Ἀντείσταγγελέως τοῦ Ἀρείου Πάγου

Πάγου

Λεωνίδα Παπαναρῆς